
znak: XXXXXXXXXXXX

Warszawa, dnia 8 listopada 2017 r.

Opinia prawna w przedmiocie możliwości wystosowania przez kierownika studiów doktoranckich wezwania o ponowne złożenie wniosków o przyznanie tzw. stypendium projakościowego

Niniejsza opinia została przygotowana w odpowiedzi na pytanie skierowane do Zespołu Prawnego Rzecznika Praw Doktoranta Krajowej Reprezentacji Doktorantów w dniu 31 października 2017 r.

I. Stan faktyczny

Pytający jest uczestnikiem studiów doktoranckich, który złożył wniosek o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów drugiego i wyższych lat studiów (tzw. stypendium projakościowe). Wniosek Pytającego został rozpatrzony i podpisany przez członków komisji oraz opatrzone uwagami osoby, która – jak się okazało - jest Przewodniczącą Wydziałowej Komisji Stypendialnej Doktorantów, nie zaś członkiem komisji właściwej do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku. Jednocześnie Pytający odbył spotkanie z Kierownikiem Studiów Doktoranckich, dążąc do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Kierownik Studiów nie podzielił jednak stanowiska i argumentacji Pytającego. Tego samego dnia Kierownik Studiów Doktoranckich skierował do osób, które złożyły omawiane wnioski prośbę o ponowne ich złożenie, jako powód wskazując skierowanie wniosków do niewłaściwej komisji i na nieaktualnych formularzach. Następnie Pytający wystąpił do Kierownika Studiów Doktoranckich z prośbą o wskazanie podstawy prawnej dla ponownego złożenia wniosku. W odpowiedzi wskazano na art. 71 § 1 i 2 k.p.a.

Wobec powyżej wskazanego stanu faktycznego, należy rozstrzygnąć następujące kwestie:

- 1) Czy osoba nie będąca członkiem komisji właściwej do rozpatrzenia wniosków o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych ma uprawnienia do oceny tychże wniosków?

Czy Kierownik Studiów Doktoranckich ma prawo ponownie wezwać doktorantów do złożenia przedmiotowego wniosku powołując się na brzmienie art. 77 § 1 i 2 k.p.a.? Pytający jest uczestnikiem studiów doktoranckich, który złożył wniosek o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów drugiego i wyższych lat studiów (tzw. stypendium projakościowe). Wniosek Pytającego został rozpatrzony i podpisany przez członków komisji oraz opatrzony uwagami osoby, która – jak się okazało - jest Przewodniczącą Wydziałowej Komisji Stypendialnej Doktorantów, nie zaś członkiem komisji właściwej do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku. Jednocześnie Pytający odbył spotkanie z Kierownikiem Studiów Doktoranckich, dążąc do wyjaśnienia zaistniałej sytuacji. Kierownik Studiów nie podzielił jednak stanowiska i argumentacji Pytającego. Tego samego dnia Kierownik Studiów Doktoranckich skierował do osób, które złożyły omawiane wnioski prośbę o ponowne ich złożenie, jako powód wskazując skierowanie wniosków do niewłaściwej komisji i na nieaktualnych formularzach. Następnie Pytający wystąpił do Kierownika Studiów Doktoranckich z prośbą o wskazanie podstawy prawnej dla ponownego złożenia wniosku. W odpowiedzi wskazano na art. 71 § 1 i 2 k.p.a.

Wobec powyżej wskazanego stanu faktycznego, należy rozstrzygnąć następujące kwestie:

- 2) Czy osoba nie będąca członkiem komisji właściwej do rozpatrzenia wniosków o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych ma uprawnienia do oceny tychże wniosków?
- 3) Czy Kierownik Studiów Doktoranckich ma prawo ponownie wezwać doktorantów do złożenia przedmiotowego wniosku powołując się na brzmienie art. 77 § 1 i 2 k.p.a.?

II. Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 1842); zwana dalej „p.s.w.”,
2. Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1257); zwana dalej „k.p.a.”,
3. Zarządzenie Nr 128 Rektora Uczelni X. z dnia 20 września 2013 r. - Regulamin zwiększania stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych (zwane dalej „zarządzeniem”).

III. Analiza prawna

Treść art. 200a ust. 1 p.s.w. wskazuje, że nie więcej niż 30% najlepszych doktorantów na poszczególnych latach studiów jest uprawniona do otrzymania zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych. Oznacza to, że skoro na każdym roku studiuje określona liczba osób, to z tej grupy nie więcej niż 30% doktorantów przysługują dodatkowe stypendia. Dodać należy, że jeżeli uprzednio doktorantowi nie przyznano stypendium doktoranckiego, kwota zwiększenia stypendium doktoranckiego staje się stypendium doktoranckim. Zgodnie z brzmieniem § 7 ust. 1 i 2 zarządzenia wydanego na podstawie art. 200a ust. 1 p.s.w., tzw. stypendium projakościowe przyznaje się na wniosek doktoranta złożony do dnia 30 września danego roku. Wzory owych wniosków określone zostały w załączniku nr 1 i 2 ww. zarządzenia. Ponadto, na mocy § 7 ust. 1 omawianego zarządzenia, Kierownik studiów doktoranckich przedkłada wnioski o przyznanie tzw. stypendium projakościowego do zaopiniowania komisji ds. studiów doktoranckich, powołanej zgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie studiów doktoranckich Uczelni X. Zaś na mocy § 10 ust. 2 przedmiotowego regulaminu, do kompetencji rektora należy powoływanie komisji ds. studiów doktoranckich.

Powyższe pozwala przyjąć, że warunkiem koniecznym do ubiegania się o przyznanie przedmiotowego stypendium jest złożenie do dnia 30 września wniosku, którego wzory stanowią załączniki do zarządzenia. Jednocześnie poza wszelką wątpliwością pozostaje fakt, iż wnioski te są opiniowane przez komisję, której skład został wyznaczony przez umocowany do tego organ (komisja ds. studiów doktoranckich). Nie ma zatem możliwości, by oceny złożonych wniosków dokonywała osoba nie będąca członkiem komisji, nawet jeżeli osoba taka aktywnie uczestniczy w życiu społeczności doktorantów. Skoro Przewodnicząca Wydziałowej Komisji Stypendialnej nie jest jednocześnie członkiem komisji właściwej do zaopiniowania wniosków o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów, o której mowa w § 7 ust. 1 zarządzenia, to nie posiada umocowania do dokonania oceny przedmiotowych wniosków, ani do uczestnictwa w posiedzeniu tejże komisji.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że powyższa praktyka – polegająca na udziale w pracach komisji osoby nieuprawnionej – jest wątpliwa także z punktu widzenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 922). Art. 36 tej ustawy stanowi bowiem, że administrator danych jest obowiązany do zastosować środki

techniczne i organizacyjne zapewniające ochronę przetwarzanych danych osobowych odpowiednią do zagrożeń oraz kategorii danych objętych ochroną, a w szczególności powinien zabezpieczyć dane przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym, zabranieniem przez osobę nieuprawnioną, przetwarzaniem z naruszeniem ustawy oraz zmianą, utratą, uszkodzeniem lub zniszczeniem.

Odnosząc się zaś do kwestii ponownego wezwania do złożenia wniosku o przyznanie przedmiotowego stypendium na podstawie art. 77 § 1 i 2 k.p.a. wskazać należy, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 77 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Na mocy § 2 ww. artykułu, organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Powyższe pozwala przyjąć, że to na organie administracji publicznej ciąży obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego (tak też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 21 czerwca 2007 r.; sygn. akt: I SA/Wa 34/07). Zatem materiał dowodowy zebrany w sprawie winien być kompletny, tj. dotyczący wszystkich okoliczności faktycznych, które mają znaczenie w sprawie, a zatem aktualizuje się obowiązek podjęcia przez organ stosownych działań, m.in.: przeprowadzenia z urzędu dowodów służących ustaleniu stanu faktycznego sprawy, zażądania od strony przedstawienia dowodów na poparcie jej twierdzeń lub wystąpienia do innych organów lub instytucji o zajęcie stanowiska w sprawie. W sytuacji, w której wynik dotychczasowego postępowania dowodowego nie był wystarczający do ustalenia rzeczywistego stanu rzeczy, a strona nie wskazuje na konkretny środek dowodowy, to organ administracji powinien we własnym zakresie dopuścić i przeprowadzić stosowne dowody.

Powyższe pozwala przyjąć, że w przedmiotowym stanie faktycznym, przepis art. 77 § 1 i 2 k.p.a. nie znajdzie zastosowania. W wiadomości przekazanej wnioskującym przez Kierownika Studiów Doktoranckich wskazano, że ponowne wnioski winny być złożone na aktualnych formularzach oraz że brak jest konieczności przedkładania załączników. Zatem w przedmiotowej sprawie organ posiadał kompletny materiał dowodowy. Nie sposób bowiem przyjąć, iż nieaktualny formularz, z którego skorzystali wszyscy wnioskujący może stanowić podstawę do powtórnego złożenia omawianych wniosków. Niejako na marginesie niniejszych rozważań podkreślić należy, że zdziwienie może budzić skorzystanie z nieaktualnego

formularza przez wszystkich wnioskujących (takie założenia pozwala przyjąć treść wiadomości e-mail przekazanej doktorantom przez Kierownika Studiów Doktoranckich).

IV. Wnioski

Powyżej poczyniona analiza wiedzie do wniosku, że:

- 1) osoba nie będąca członkiem komisji powołanej dla rozpatrzenia wniosków o zwiększenie stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów nie jest uprawniona do wglądu w treść przedmiotowych wniosków a tym bardziej do formułowania oceny w zakresie ich treści;
- 2) rozpatrywanie przedmiotowych wniosków przez osoby do tego nie umocowane stanowi naruszenie przepisów k.p.a. oraz postanowień zarządzenia;
- 3) brak jest podstaw dla ponownego wezwania do złożenia wniosku o stypendium doktoranckie z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów.

*Zespół Prawny
Rzecznika Praw Doktoranta*